

"Vefat eden çocuk, bir Hâlık-ı Rahîmin mahluku, memlûkü, abdi ve bütün heyetiyle onun masnuu ve ona ait olarak ebeveyninin bir arkadaşı idi ki, muvakkaten ebeveyninin nezaretine verilmiş..." Devamıyla izah eder misiniz?

"ÜÇÜNCÜ NOKTA"

"Vefat eden çocuk, bir Hâlık-ı Rahîmin mahluku, memlûkü, abdi ve bütün heyetiyle onun masnuu ve ona ait olarak ebeveyninin bir arkadaşı idi ki, muvakkaten ebeveyninin nezaretine verilmiş. Peder ve valideyi ona hizmetkâr etmiş. Ebeveyninin o hizmetlerine mukabil, muaccel bir ücret olarak, lezzetli bir şefkat vermiş."

"Şimdi, binden dokuz yüz doksan dokuz hisse sahibi olan o Hâlık-ı Rahîm, mukteza-yı rahmet ve hikmet olarak o çocuğu senin elinden alsa, hizmetine hâtıme verse, surî bir hisse ile hakiki bin hisse sahibine karşı şekvâyı andıracak bir tarzda meyusâne hüznün ve feryad etmek ehl-i imana yakışmaz, belki ehl-i gaflet ve dalalete yakışıyor."(1)

Çocuk, anne ve babaya Allah'ın bir emaneti ve ihsanıdır. Evlat, Allah'ın bir sanatı, mahluku ve kuludur; anne ve babaya peşin bir şefkat ve evlat lezzeti karşılığında emaneten veriliyor. Bir gün Allah bu emanetini daha güzel bir âleme götürmek için, yani cennete koymak için yanına aldığı anda anne ve baba mahzun olabilir, ama asla isyan edemez ve serzenişte bulunamaz. Zira o çocuk zaten Allah'ın bir emaneti ve ikramı idi. Allah o emaneti bazı hikmetler için anne ve babaya geçici bir süreliğine vermişti, o hikmet tahakkuk edip o süre bitince de geri alır.

Bu ayrılık, ebedî bir firak değildir, kısa dünya hayatı noktasındadır. Anne ve baba, evlatları ile yine cennette ebedî olarak mesut ve bahtiyar bir şekilde yaşayacaklardır. Madem ölümün hakiki yüzü budur, öyle ise ondan korkup feryat figan etmek, lüzumsuz ve haksız yere Allah'a isyan etmek manasızdır ve kula yakışmaz.

Sevimli ve şirin bir çocuk vefat ettirildiği zaman, cennetin bir kuşu oluyor; anne ve babasına dehşetli mahşer meydanında şefaati ediyor. Hâl böyle iken mümin birisinin

---

çocuğu vefat ettiđi zaman, Őikâyet ve isyanı icab ettirecek bir tarzda meysâne hüzün ve feryad etmemelidir.

1) bk. [Mektubat, On Yedinci Mektup](#).